

Demonstracija Ljubljancank za izpustitev slovenskih ljudi iz italijanskih koncentracijskih taborišč pred škofijo junija 1943 (Vladimir Lakovič, olje, 1953)

● PRED DNEVOM ŽENA

To je bilo leta 1943

Letošnje jubilejno leto nas spodbuja, da ob dnevu žena intenzivneje obudimo spomine tudi na žene, dekleta, matere, ki so se bojevale proti okupatorju, četudi ne vedno s puško v roki. Ena izmed njih je bila tudi Ada Krivic, predvojna komunistka, med vojno članica OK KPS in SNP. Ko smo jo naprosili za pogovor, ji je spomin takoj segel še v predvojna, njena študentska leta v Ljubljani, na taborne v Adlešičih v Beli krajini in v Gornji Kapli na Kozjaku, pa v delo za ilegalce in njihove družine v okupirani Ljubljani.... Spominja se je »božične racije« 1942-43 in februarke manifestacije l. 1943 pred belgijsko kasarno.

»Marca 1943 smo žene ponovno protestirale, to pot na današnjem Trgu osvoboditve. Tudi tedaj demonstracije niso kdo ve koliko zalegle in 21. junija 1943 smo se ponovno organizirale. Ker nismo uspeli pri Italijanih, smo se napotile proti škofiji. Toda tudi tam nas je čakalo še večje razočaranje. Škof nas ni hotel niti sprejeti. Poslal je po gasilce, ki so nas z močnimi curki vode pregnali izpred škofije.

Za 1. avgust pa smo se člani okrožnega komiteja KPS in okrožnega odbora OF dogovorili, da organiziramo demonstracije pred sodiščem. Zadolženi smo bili Zima Vrščaj, Leopold Krese-Još, Franc Kimovec-Ziga in jaz. Dogovorili smo se, da se zberemo v manjših skupinah, ob 10 uri pa da se dobimo pred sodnijo. Zjutraj dogovorjenega dne so italijanski lepaki sporočili, da je prepovedano zbiranje v skupine več kot treh ljudi, sicer da bodo streljali. Ali naj odpovemo demonstracije? Ne! Vse je bilo pripravljeno in odšli smo na določena mesta ter skupaj z drugimi Ljubljanci odšli pred sodišče. Tega so Italijani zastražili, pripeljali so celo oklepna vozila. Množica, ki se je začela zbirati z vseh strani, je tem vozilom onemogočila gibanje. Vzklikali smo gesla »Dol s fašizmom!« »Spustite politične zapornike!« V zaporih so začeli peti Internacionalo in desetisočglava množica jim je pritegnila. Skupaj smo zapeli še Hej Slovani in druge slovenske pesmi. Čeprav Italijani niso streljali na nas in je bilo čuti, da marsikdo od njih simpatizira z nami, so nas z bajoneti in oklepni vozili začeli odganjati izpred sodnje. Vsa množica je odšla do vojaške komande, ki pa je bila zastražena in v manjših skupinah smo se začeli razhajati. Kolikor se spominjam, so tedaj nekaj ljudi zaprli, toda uspeh te manifestacije med ljudmi ni bil zato nič manjši.

Manifestacija 1. avgusta je bila najbolj množična od približno dvajsetih, kolikor jih je bilo vseh skupaj. Med njimi naj omenim tudi komemoracijo 31. avgusta 1943 ob obletnici smrti Vide Pregarc, ko smo žene in mladina okrasili grobove tistih, ki jih je pobil okupator. Vidin grob je bil dobesedno prekrit s cvetjem.

To je bilo leta 1943, ko smo predvsem žene s svojim pogumom, zaupanjem v OF in ne glede na starost ali poklic naredile življenjski izpit,« je zaključila Ada Krivic.

TATJANA K.

Vsem borkam, delavkam, občankam iskrene čestitke za 8. marec!

● KOMUNISTI OCENILI DRUŽBENO PLANIRANJE V OBČINI

Sporazumno in dogovorjeno

● DRUŽBENA SAMOZAŠČITA IN MI

Da ne bo spet prepozno

Smo sredi poglobljenih razprav kako še izboljšati naše vsakodnevno življenje, kako si zagotoviti še boljši in še srečnejši jutrišnji dan, obenem pa tudi v času, ko smo priče, da pravzaprav zelo hitro z levoico podremo tisto, kar naredimo z desnico. Gre za naše še vedno neodgovorno, brezbržno obnašanje in delo, bolj rečeno nedelo. Res je, da so redki primeri, ko so posledice takšnega obnašanja hujše, če mislimo pri tem na materialno škodo, ki se odrazi na mestu samem. Hudo pa je, če pogledamo širše in potem izračunamo, kako pravzaprav zaradi takih pomanjkljivosti trpimo družba kot celota.

Konkretno gre za premajhno ali skoraj nikakršno samozaščitno obnašanje vsakega posameznika, da ne rečemo kar tistega, kateremu je skrb za to pravzaprav poklic in delo. Še vse preveč je neopravičen izostanek z dela, zasebnih opravil med delovnim časom. To velja seveda tako za tiste, katerih delovni čas ni točno vezan na proizvodni proces, kot za tiste, ki včasih menijo, da se brez njih delo ustavi. Tudi kraje so še vedno prepogoste, predvsem v tistih okoljih, kjer je seveda kaj ukrasti.

Pri takem razmišljanju ne gre zavreči tudi naših, povsem moščanskih primerov, ki zgovorno pričajo, da zgornje trditve niso tako splošne, da se ne tičejo tudi nas samih. Nedavni požari, ugotovitve in najdbe miličnikov o krajah v delovnih kolektivih, odsotnosti z delovnih mest, vse to nam priča, da naš odnos do dela ni dober, da pristojni v okviru svojih zadolžitve in pooblastil ne opravljajo v redu svojih funkcij. Tudi ne spominimo se skoraj, da bi varnosti in samozaščiti posvetili kaj več besed, pa kajpak dejanj v naših delovnih okoljih, da bi se odkrito pogovorili in si razdelili naloge, predvsem pa, da bi videli, ali vemo in poznamo tisto, kar imamo napisano v naših dokumentih, kako naj se ravnamo v primerih, o katerih govorimo. Prav zadnji dogodki kažejo, da imamo tudi to področje lepo opisano, da pa žal tega vsi ne poznajo. Da je, žal, samozaščita še vedno premalo zajela širši krog ljudi.

Komentarji, ki jih slišimo na cesti, so sicer senzacionalni, kažejo pa, kako se tu in tam krade in odnaša delovni material, govore o tem, kako so pisarne in delovni obrati prazni, ljudje pa na zasebnih opravkih in tako naprej. Če pa človek povpraša prizadete, kaj hitro dobi ponavadi dva odgovora. Prvi seveda zanika take trditve, drugi pa doda še: saj je drugod še slabše. In ko nadaljuje s pogovorom pri najodgovornejših v delovnem kolektivu, potem velikokrat dobi tudi odgovor, da pravzaprav takšnim nihče nič ne more. Celo to, da je za to kriv naš sistem in preveč humani in popustljivi odnosi v njem. Takšne trditve so hudo napačne, saj naš samoupravni socialistični in demokratični sistem zahteva kvečjemu kar največje spoštovanje dogovorov in seveda tudi disciplino.

Prav bi bilo, da v slehernem okolju spoštujemo dogovorjeno tudi na tem področju, predvsem pa, da se odgovorni in zadolženi za opravljanje del in nalog nadzora, varovanja in samozaščite, kot seveda tudi direktorji s svojimi pooblastili ali predstojniki raznih služb trdno oporo na pristojnosti, ki jih imajo, in jih izvajajo. To pa bodo opravili še mnogo lažje, če bodo tudi s svojim obnašanjem in delom dobri zgled drugim, ne pa — kot se tudi včasih dogaja — obratno.

Da ne bo zopet prepozno, ko bo izbruhnil plamen ali ko bo prišlo do nesreče pri delu in bomo zopet iskali krivca vsepovsod, samo v sebi ne. AK

S sprejemom zakona o sistemu družbenega planiranja so bile ustvarjene možnosti, da se plan uveljavi kot sredstvo delavcev za zavestno upravljanje s celotno družbeno reprodukcijo za povezovanje delavcev materialne proizvodnje in družbenih dejavnosti, še zlasti pa tudi kot oblika združevanja dela in sredstev, kot oblika vzpostavljanja dohodkovnih odnosov in kot instrument za stabilnejše gospodarjenje. Funkcija plana kot instrumenta razvoja politike pa se izraža skozi načelo sočasnega in načelo kontinuiranega planiranja.

Seveda pa zakon ne more samo po sebi zagotoviti tudi resničnih sprememb v družbenoekonomskih odnosih, ki nastajajo v procesih samoupravnega planiranja. Nujna in nenadomestljiva je vloga zavestnega vplivanja subjektivnega dejavnika na vseh ravneh. Občinska organizacija ZK je planiranju v zadnjih letih posvečala veliko pozornost. Na sejah občinske konference, komiteja, posvetih s sekretarji osnovnih organizacij, aktivnih posrednih proizvajalcev in aktivnih individualnih poslovnih organov smo stalno preverjali in ocenjevali stanje v zvezi s planiranjem in planskimi dokumenti. Občinska konferenca je še pri planskih dokumentih za preteklo srednjeročno obdobje večkrat konkretno zadolžila vse osnovne

organizacije ZK, da v svojih sredinah spodbudijo sprejem ustreznih ukrepov za pospešitev izdelave planov in opredelijo odgovornost za uveljavljanje sistema samoupravnega družbenega planiranja. Kljub takšnim sprejetim sklepom nam ni v celoti uspelo, da bi za preteklo srednjeročno obdobje vsi subjekti imeli izdelane vse potrebne in ustrezne planske dokumente.

PRAVOČASNOST — POMEMBNA ZAHTEVA PLANIRANJA

Izhajajoč iz teh izkušenj je občinska konferenca že v prvi polovici leta 1979 opozorila vse osnovne organizacije ZK pri nosilcih planiranja, da so dolžne zagotoviti pravočasnost priprav srednjeročnih planov.

Nadaljevanje na 4. strani

SKUPNO ZASEDANJE ZBOROV OBČINSKE SKUPŠČINE

DRUŽBENI PLAN OBČINE SPREJET

Delegati zborov občinske skupščine so na skupnem zasedanju 25. februarja obravnavali vrsto pomembnih zadev. Kot osrednje točke velja omeniti obravnavo predlogov družbenega plana občine Ljubljana Moste-Polje in mesta Ljubljana za obdobje 1981—1985 ter predlog dogovora o skupnih temeljnih planov udeležencev ljubljanskega območja za obdobje 1981—1985.

Družbeni plan občine in mesta so že pred obravnavo na zasedanju zborov občinske skupščine obravnavali občinske družbenopolitične organizacije, svet za družbenogospodarske odnose in družbeno planiranje, izvršni svet občinske skupščine in samoupravne interesne skupnosti ter ga podprli.

Od decembra lani, ko so delegati obravnavali osnutek družbenega plana, je bilo opravljeno veliko usklajevalnega dela in v predlogu družbenega plana so bile vse zadeve usklajane. Omeniti velja, da so v družbenem planu uzakonjene samo zadeve in investicije, ki so jasne. Želja plan ne vsebuje.

Delegati so v razpravi imeli nekaj pripomb predvsem glede trgovine,

komunalnega gospodarstva, prometa in družbenih dejavnosti. Opozorili so tudi, da je v planu izpuščeno poglavje o informiranju, ki je v dogovoru o temeljnih družbenega plana občine vendarle opredeljeno. Delegat HK Kolinske je predlagal, da velja v poglavje o temeljnih razvoja gospodarskih dejavnosti in v predlog družbenega plana mesta Ljubljana zapisati tudi zadolžitev HP Kolinske kot nosilke gradnje tovarne pripravljene in polpripravljene hrane, ki da naj skupaj s koordinacijskim odborom za gradnjo tovarne poišče tudi nove oblike sodelovanja pri financiranju — prek konzorcija — s trajnimi dohodkovnimi odnosi med primerno kmetijsko proizvodnjo, predelavo in končnimi porabniki.

Nadaljevanje na 4. strani

● S SEJE PREDSEDSTVA OK ISZDL

TELEFONSKI PRIKLJUČKI BODO

Sredi februarja se je sestalo predsedstvo OK SZDL naše občine. Obravnavalo je več zadev, med drugim tudi nadaljnjo gradnjo ptt omrežja v občini, okvirni delovni načrt občinske skupščine in izvršnega sveta, osnutek odloka o proračunu občine, ocenilo pa je tudi javno razpravo o osnutkih dopolnilni ustave SFRJ in ustave SR Slovenije ter razprave glede osnutka sprememb in dopolnitev statinov mesta Ljubljane in naše občine.

Ker naše krajeane v teh dneh zelo vznemirjajo obljubljeni telefonski priključki, je o njih razpravljalo tudi predsedstvo OK SZDL. Rok za podpis samoupravnega sporazuma, pa tudi za plačilo obrokov je namreč že potekel. Vendar pa so na območju SIS za ptt promet prijave prihajale do 21. januarja letos, čeprav je rok potekel že 12. decembra lani. Na območju SIS za ptt promet so pričakovali, da bo prijavitelcev okoli osem tisoč, zgodilo pa se je, da jih je za polovico manj. To pa pomeni seveda tudi precej manj denarja, kot so načrtovali.

Zakaj se v krajevnih skupnostih manjše zanimanje za telefone, kot je bilo pričakovati, na seji seveda ni bilo mogoče ugotoviti. Člani predsedstva so menili, da bi bilo vzrokov lahko več. Morda akcija ni bila izpeljana najbolje ali pa so v krajevnih skupnostih previsoko ocenili število tistih, ki se zanimajo za telefonske priključke. Morda je bil vzrok slabšemu odzivu tudi visoka cena priključka, saj se je telefonu lažje odreči kot marsikateri drugi stvari. Ali pa podjetje za ptt promet in območna SIS za ptt promet nista več tako zainteresirana za podpis tega samoupravnega sporazuma?

Naj bo karkoli, jasno je, da se akcija za podpis samoupravnega sporazuma in s tem tudi za gradnjo telefonskega omrežja v občini in večje število priključkov mora nadaljevati. Tako je bilo tudi stališče predsedstva OK SZDL na tej seji. V preteklosti je bilo namreč krajanom glede telefonov marsikaj obljubljenega, uresničenih pa je bilo bolj malo obljub. Zato je razumljivo, da so ljudje v nekaterih KS to akcijo sprejeli z nezaupanjem in se morda niso prijavili v tolikšnem številu, kot bi se sicer. Predstavniki območne SIS za ptt promet je omenil tudi možnost, da bi število telefonskih priključkov povečali le v tistih KS, kjer to omogoča že zgrajeno kabelsko omrežje. Vendar so člani predsedstva menili, da to nikakor ne prihaja v poštev kot dokončna rešitev. Treba bo namreč napraviti časovni razpored, kako bo akcija potekala naprej po posameznih KS, pri čemer bi kazalo kot prve

predvideti prav KS, ki že imajo možnost priključkov. Vendar pa denar, ki ga bodo prispevali novi telefonski naročniki, ne bo zadostoval za izpeljavo tega načrta, območna SIS za ptt promet pa za zdaj tudi ne ve, kje dobiti manjkajoči preostanek. Ker je gradnja novih zmogljivosti sistemsko urejena pač tako, da bremen novega naročnika, ni mogoče uporabiti tudi drugih denarnih virov za razširjeno reprodukcijo. Dalo pa bi se to seveda urediti tudi drugače, saj ponekod gradnjo kabelskih vodov plačujejo iz komunalnega dinarja; zato imajo lahko tudi telefonski priključki nižjo ceno. Prav bi torej bilo, so menili člani predsedstva, da bi bile obveznosti sedanjih naročnikov nekoliko večje, tako da bi tudi oni prispevali za povečanje zmogljivosti ptt storitev. Tako pobudo bodo predstavniki OK SZDL naše občine dali tudi v mestu. D. J.

● MITJA RIBIČIČ V GRADISU

V torek, 17. februarja je delovno organizacijo GIP Gradis obiskal predsednik republiške konference SZDL Slovenije Mitja Ribičič. Zanimal se je za položaj slovenskega gradbeništva, za cene stanovanj in za produktivnost v Gradisu in gradbeništvu nasploh. Poudaril je pomen organiziranega nastopa naših gradbenih delovnih organizacij v tujini, ki bo ob omejenih investicijah doma postal vse pomembnejši vir za doseganje planskih nalog in dohodka. Tovariš Ribičič se je zanimal tudi za notranje rezerve v gradbeništvu in za to, kako se je le-to vključilo v stabilizacijska prizadevanja ob potrebi po večjem številu novih stanovanj. Da je tudi kultura sestavni del življenja gradbenikov, se je tovariš Ribičič prepričal ob ogledu likovne razstave, ki je bila prav tedaj odprta v Gradisu. Na sliki: Mitja Ribičič v pogovoru z glavnim direktorjem Gradisa Sašo Skuljem.

(Besedilo in slika: CVETO PAVLIN)

SPORAZUMNO IN DOGOVORJENO

(Nadaljevanje s 1. strani)

Šele maja 1980 so vsi ozdi sprejeli smernice, in to šele po skrajni zaostritvi politične in zakonske odgovornosti. Takšen malomaren odnos nekaterih subjektov do planiranja je popolnoma nesprejemljiv in nerazumljiv, saj si stabilnega gospodarskega razvoja brez kvalitetnega plana ni mogoče zamišljati. Največje posledice takšnega planiranja prav gotovo nosijo sami delavci v prizadetih organizacijah združenega dela.

Glede drugih planskih dokumentov za srednjeročno obdobje 1981—85 je položaj naslednji:

Temeljnih planov tozodov, ki se sprejemajo na osnovi smernic, je že sprejela večina ozodov, niso pa še vsi teh dokumentov poslali Komiteju za družbeno planiranje.

Samoupravne sporazume o temeljnih planov, ki jih sprejemajo delovne organizacije z več tozdi oz. sozdi mora v naši občini sprejeti 18 subjektov; do 20. januarja jih je sprejelo 9 subjektov, pri preostalih pa je bil sprejem predviden v prvi polovici februarja; dogovorjeni rok je pri teh že prekoračen, vendar pa imajo že vsi pripravljene osnutke, ki niso še povsem usklajeni v

nekaterih podrobnostih, zlasti glede predvidenih investicijskih vlaganj; zaradi teh prekoračitev ne bi smelo priti do večjih zastojev pri nadaljnjem planiranju.

Plane tozodov 1981-85 je bilo potrebno sprejeti do 15. februarja. Žal še ni končnih podatkov, a strokovna služba občinske skupščine izraža bojazen, da so v tem v zvezi pri več nosilcih planiranja nastopile težave.

TRDNOST IN JASNOST PLANSKIH OSNOV

V tem sklopu pa velja oceniti tudi stanje v zvezi s sprejemanjem planskih dokumentov družbenih dejavnosti in planov SIS materialne proizvodnje.

Iz ocene uspešnosti priprav in javne razprave o dokumentih SIS družbenih dejavnosti in SIS materialne proizvodnje, ki jo je dal Komite za družbeno dejavnost izhaja naslednje:

Dokumenti na ravni občine so bili sicer pravočasno dostavljeni v tozde, vendar so bili pomanjkljivi, predvsem zaradi poznih izračunov obveznosti in prispevkov in nejasnih navodil za izračunavanje obveznosti tozodov.

Izredno komplicirano primerjanje obveznosti z letom 1980 ob

spremenjenih virih in osnovah je povzročilo tudi negativne sklepe in pogoje sklepe posameznih tozodov, ki zahtevajo skladnost obveznosti z družbeno resolucijo.

Pomanjkljivejši in prepozni so bili dokumenti republiških sisov družbenih dejavnosti, kjer so bile večkrat spreminjane osnove in ocene višine obveznosti. Zato je bilo odločanje tozodov pomanjkljivo oziroma zakasnelo.

Prepozni pa so bili predlogi samoupravnih sporazumov o temeljnih planov SIS materialne proizvodnje in temu primerni tudi rezultati izjavljanja.

Prav gotovo pade velika odgovornost za takšno stanje na posamezne predlagatelje dokumentov, ki niso opravili svojega dela tako, kot bi bilo potrebno. Po drugi strani pa tudi ni politično sprejemljivo kategorično odklanjanje predlogov samoupravnih sporazumov, saj to pomeni, da so nekateri uporabniki postavili pod vprašaj delovanje vrste družbenih dejavnosti, ki jih vsi nedvomno potrebujemo. Takšna pot reševanja neusklajenih programov je v našem političnem sistemu nesprejemljiva, vsaj dokler niso izčrpane vse možnosti sporazumevanja in do-

govarjanja. Zato je prav, da se v vseh okoljih, kjer samoupravnih sporazumov niso sprejeli ali pa so jih sprejeli le pogojno, s poslovnim družbeno politično akcijo in široko razpravo rešijo sporne zadeve in da ostanejo odloki v predalih.

V zvezi s splošno problematiko družbenega planiranja pa velja ponovno poudariti, da moramo biti pri ocenjevanju katerihkoli planskih dokumentov v vseh okoljih pozorni zlasti na njihovo vsebinsko naravnost in usklajenost s politiko gospodarske stabilizacije. Razvojne načrte je treba zasnovati na kvalitetnejšem delu z obstoječimi družbenimi sredstvi, na investicijah, ki bodo zagotavljale ustreznejšo strukturo proizvodnje, ki bodo zagotavljale izvozno usmerjenost in zmanjševale potrebo po uvozu opreme in reprodukcijskega materiala, bodo upoštevale dejansko razpoložljiva sredstva, načela združevanja sredstev in dohodkovnih odnosov. Še tako dober formalni potek uresničevanja procesa družbenega planiranja ne zagotavlja kvalitetnih sprememb v gospodarstvu, če planski dokument nima prave vsebine.

MILAN JELENC

NOVI ZAKON O TEMELJNIH VARNOSTI CESTNEGA PROMETA

Pomembne novosti

Letošnjega 1. maja začne veljati novi zakon o temeljnih varnosti cestnega prometa. Da bi bili občani kar najbolj seznanjeni z njegovimi novostmi, bomo v nekaj nadaljevanjih opozorili na nekatere najbistvenije spremembe. Za bolj poglobljeno poznavanje tega zakona pa bo seveda treba zakon preučiti v celoti. S tem prispevkom želimo občane spodbuditi tudi temu.

Zakon je bil sprejet zato, da se izboljša prometna varnost na naših cestah in da so vsi prizadeti dejavniki zadolženi prispevati k ustvarjanju pogojev za varen potek prometa.

Že v uvodnih določbah govori zakon o obveznosti družbenopolitičnih skupnosti in njihovih organov ter organizacij, krajevnih skupnosti, organizacij združenega dela in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti ter njihovih združenj, družbenopolitičnih organizacij, društev in občanov, ki morajo na temeljih družbene samozastite z organiziranjem in izvajanjem prometnoizobraževalnega in preventivnega dela, z razvijanjem prometne zavesti in kulture, solidarnosti v medsebojnih odnosih udeležencev v prometu s krepitvijo njihove discipline in z drugimi ukrepi ustvarjati možnosti, da bo promet potekal varno in pravilno. S tem bodo preprečene tudi prometne nezgode in druge nevarnosti v prometu.

SPLOŠNE DOLOČBE

V splošnih določbah zakon na novo opredeljuje obveznosti slepih, ko so samostojno udeleženi v prometu. Le-ti morajo nositi razpoznavno znamenje — belo palico.

Za vozila, ki so prirejena tako, da jih vozijo osebe, ki imajo poškodovane okončine, je moč zahtevati, da se vozilo označi s posebnim znakom.

Posebej je zakonodajalec zadolžil voznika, ki pelje za vozilom, v katerem se prevažajo otroci, pa tudi voznika, ki vozi naproti takemu vozilu po cesti z

dvema prometnima pasovoma, da mora ustaviti svoje vozilo, kadar je vozilo, v katerem se prevažajo otroci, ustavljeno na cesti, dokler otroci izstopajo iz njega, oziroma vstopajo vanj. (Za neupoštevanje te določbe je predvidena kazen 800 do 4.000 dinarjev ali kazen zapora do 60 dni.)

Vozila za prevoz otrok morajo biti označena s posebnim znakom. (Če voznik vozi vozilo, ki ni označeno za prevoz otrok, se kaznuje takoj na mestu s 300 dinarji.)

Zakon obvezuje voznika, ko vozi skozi naselje, da mora omogočiti vključitev v promet vozilu za javni mestni prevoz potnikov ali posebnemu vozilu za prevoz otrok, kadar taka vozila zapuščajo postajališče, ki je zunaj cestišča, oziroma je razširjen prometni pas, namenjen za postajališče. (Neupoštevanje tega odločila se kaznuje takoj na mestu s kaznijo 300 dinarjev.)

Zakonodajalec je obvezal tudi voznike vozil za javni mestni promet potnikov ali vozil, posebej označenih za prevoz otrok, da morajo s smernim kazalcem nakazati svoj namen, da se vključujejo v promet. Vključiti pa se morajo tako, da ne ogrožajo drugih udeležencev v prometu. (Za neupoštevanje tega odločila, je predvidena kazen takoj na mestu v višini 300 dinarjev.)

Uporaba varnostnih pasov, ki so vgrajeni v vozilo, je obvezna za voznika in osebo, ki se vozi v motornem vozilu, dokler vozi vozilo v prometu na javni cesti. (Neuporaba varnostnih pasov je sankcionirana s kaznijo takoj na mestu v višini 100 din.)

Prepovedana je tudi vožnja otrok, ki so stari manj kot 12 let, na sprednjem sedežu, kakor tudi oseb, ki so očitno pod vplivom alkohola. (Za nevarno kršitev je predvidena kazen takoj na mestu v višini 100 dinarjev.) (Prihodnjič naprej) G. M.

DRUŠTVO UPOKOJENCEV ŠTEPANJSKO NASELJE

Zavzeto delovanje

Konec februarja je imelo društvo upokojencev Štepanjsko naselje svojo redno leto konferenco. V imenu 224 organiziranih članov je najprej spregovoril predsednik društva Franc Arko. Ugotovil je veliko aktivnost članov v raznih oblikah družbenopolitičnega življenja naselja tako v organizacijah kot društvih in hišni samoupravi, s katerimi tudi aktivno sodeluje društvo samo. Zaradi vsega tega je lahko ob lanskem dnevu republike društvo razvilo svoj prapor. Sami so organizirali en izlet, vsak mesec pa so se lahko udeležili izletov DU Kodeljevo in Moste.

V prihodnje se bodo še bolj vključili v delo samouprave v vseh treh novonastalih KS naselja, izvolili ulične poverjenike, včlanili še preostale upokojence v društvo, bedeli nad pomoči potrebnimi svojimi tovariši, za organizacijo izletov pa so izvolili posebno komisijo. Dopolnili so tudi družbena pravila, s katerimi so uredili kolektivno vodenje v društvu, predsednik pa je voljen na dve leti in je lahko izvoljen dve mandatni dobi zapored.

Društvo ima odprto pisarno v Vlahovičevi 31 vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 16. do 18. ure.

DRUŽBENI PLAN OBČINE SPREJET

(Nadaljevanje s 1. strani)

Predstavnik izvršnega sveta je menil, da bi bila pripomba HP Kolinske bolj umestna ob obravnavi dogovora o temeljnih plana občine, da pa jo bo izvršni svet skušal uskladiti na ravni mesta in sisa za preskrbo.

Nato so delegati sklenili, da sprejmejo družbeni plan občine za obdobje 1981—1985 in predlog družbenega plana mesta Ljubljana za obdobje 1981—1985 v predloženem besedilu. Pripombe v razpravi naj izvršni svet oziroma pristojni organi ocenijo in z obrazložitvijo posredujejo delegatom oziroma predlagalcem pripomb.

Pri obravnavi predloga dogovora o skupnih temeljnih planov udeležencev ljubljanskega območja za obdobje 1981—1985 so delegati podprli stališče izvršnega sveta občinske skupščine, da se dogovor sprejme tak, kot je predlagan, s pridržkom k 15. in 38. členu, za katere izvršni svet meni, da niso usklajeni s planom občine in mesta in jih je treba še uskladiti. Za podpisnika dogovora so delegati pooblastili predsednika izvršnega sveta Jožeta Kavčiča.

Nadalje so delegati obravnavali osnutek dogovora o usklajevanju davčne politike v letu 1981, kjer je delegat KS Vevče — Zg. Kašelj menil, da je povečanje davkov v nasprotju s stabilizacijskimi pri-

zadevanji, saj bodo nastajali presežki. Delegat KS Štepanjsko naselje I pa je menil, da je obdavčenje kmetijstva dvorezno, saj lahko prizadene naše najboljše usmerjene kmetije.

Po njegovem mnenju bi bilo pravilneje uvesti davek na neobdelano zemljo. Načelnik občinske davčne uprave je delegatom odgovoril, da bo v nekaterih občinah prišlo celo do manj zbranih sredstev kot doslej, saj bodo kmetovalci obdavčeni na podoben način kot obrtniki, tj. obdavčen bo dejanski dohodek ob priznanju vseh stroškov in s spremembo davčnih stopenj iz kmetijske dejavnosti v naši občini ne bo prizadet noben kmetovalec. Obe pripombi pa bosta posredovani republiški sekretariatu za finance.

Omeniti kaže še obravnavo osnutka odloka o letošnjem proračunu občine. Dogovorjeno je bilo, da bomo brezkompromisno uresničevali resolucijo, tj., da se letos lahko proračunska sredstva povečajo za največ 18%. Vse pripombe na posamezne postavke proračuna bo izvršni svet obravnaval in jih upošteval pri pripravi predloga letošnjega občinskega proračuna, ki ga bodo delegati obravnavali in sprejeli na seji skupščine v marcu.

Zato bi bilo zaželeno, da se delovni ljudje in občani povežejo s svojimi delegati, ki imajo celovito gradivo, skupaj z njimi pregledajo osnutke tako odloka o proračunu občine kot tudi dogovora o usklajevanju davčne politike in se tako vključijo v javno razpravo, delegatom pa omogočijo pravo kvalitetnih stališč. S. BREZOVAR

Janez Koret — na sliki četrty z leve — je bil večkrat med krvodajalci, ki so prejeli priznanja RKS za svoje človekoljubno delovanje. (Fotoarhiv OO RK)

Skladiščnik — krvodajalec

Janez Koret, delavec Kolinske, je daroval kri že 58-krat

Rdečelični, okrogli, fant me je sprejel sicer zelo prijazno, toda:

— Veš, nimam dosti časa. Včeraj sem dal kri, pa mi je ostalo nekaj opravil.

Janez Koret je že »star« krvodajalec.

— Včeraj sem jo dal 58-ič (!). Ne vem, če je to točna številka. Dokler bom mogel, bom krvodajalec. Obenem pa vodim celotno akcijo v Kolinski. Naša delovna organizacija ima veliko razumevanja za humane akcije. Kar okoli sto nas je rednih darovalcev tega življenjskega soka, zvečine dajemo kri po štirikrat na leto.

Kako se počutiš po odvzemu?

— Čisto običajno. Doma imam dva šolarja, pa jima posvetim dan; če pa me kliče nujno delo, se takoj vrnem v tovarno. Si pa drugič vzamem prosti dan.

Leta 1976 mi je hudo zbolela hčerka. Za operacijo je potrebovala pet litrov krvi. Od takrat sem še trdneje povezan s krvodajalstvom.

Poznamo te tudi kot športnika.

— Že leta vodim balinarsko sekcijo. Ti bom pokazal serijo pokalov v vitrini v naši jedilnici. Sicer pa sodelujem tudi v drugih sekcijah. Šport me krepi, veselim pa se tudi uspehov na občinskih prvenstvih.

Si zadovoljen z delovnim mestom?

— Sem skladiščnik izvoza. Precejšnja odgovornost, saj zahteva natančno delo. Naša delovna skupina se dobro ujema. Želim pa, da bi bila večja delovna disciplina na vseh ravneh. Le tako bomo zvečali produktivnost.

Aktivni si tudi na terenu.

— Poteka mi drugi delegatski mandat za zbor KS iz Novih Jars. Ena naših najpomembnejših nalog je razširitev trgovske mreže. Pogrešamo tudi družbene prostore. Saj veš, kako se naša KS širi!

Boš šel kot krvodajalec še v pobrateno Parmo?

— Če bo tako naneslo, bom šel. Po naravi sem vesel, rad sem v družbi, rad pomagam in lahko rečem, da kar dobro živim.

JANEZ GRČAR

Tradicionalno srečanje

Tudi letos je koordinacijski odbor za urejanje odnosov med samoupravno družbo in verskimi skupnostmi pri OK SZDL organiziral tradicionalno srečanje med predstavniki družbenopolitičnega življenja občine in predstavniki verskih skupnosti. Udeleženci srečanja so se med drugim pogovarjali tudi o razvoju občine, o graditvi novih cerkva in obnavljanju nekaterih starih. Nasploh pa so tako predstavniki družbenopolitične skupnosti kot tudi verskih skupnosti ugodno ocenili skupno reševanje nekaterih odprtih vprašanj, ki se pojavljajo.

D. J.

SML — UPRAVA ZA INŠPEKCIJSKE SLUŽBE

Halo! 322-061

Nujni so sanacijski programi in sredstva

V petih ljubljanskih občinah je 92 osnovnošolskih objektov. Sanitarno-tehničnim in higienskim normativom ustrezajo le tisti objekti, ki so bili namensko zgrajeni v zadnjem obdobju, vsi drugi pa so zastareli in nefunkcionalni ter že dolgo ne ustrezajo zahtevam, ki jih prinašajo številne šolske reforme.

V občini Ljubljana Moste-Polje je trenutno najbolj kritična osnovna šola v Besnici. Kljub večletnim prizadevanjem sanitarne inšpekcije šola do danes ni uredila ogrevanja. Sedaj ima za ogrevanje učilnice, ki ima 56 kv. m, eno peč na trda goriva, s katero v hudem mrazu ne doseže niti 10 stopinj Celzija. Zato se pouk izvaja v predprostoru šolske kuhinje v kleti, kjer ni osnovnih higienskih pogojev.

Tudi podružnica osnovne šole Ljubljana-Polje v Križevski vasi nima urejenega ogrevanja, čeprav je objekt izpostavljen pogostim vetrovom in so zato toplotne izgube še večje.

Sanitarna inšpekcija je za odpravo navedenih pomanjkljivosti izdala ureditve te odločbe. Prav tako je z opisano problematiko sproti seznanjala vse pristojne dejavnike, vendar se realizacija zahtevanih ukrepov iz leta v leto odlaga zaradi pomanjkanja finančnih sredstev.

Pregledamo, da interesne skupnosti izdelajo podrobne sanacijske programe in zagotovijo finančna sredstva, da se postopoma odpravijo vsaj tiste sanitarno-tehnične in higienske pomanjkljivosti, zaradi katerih je v opisanih objektih izpostavljenemu zdravju in onemogočen pravilen psihofizični razvoj šolske mladine.

ANKA SAVICKI
MI UTS Ljubljana, 1-81